

Streszczenie

Praca *Głosy kobiecej duszy. Literackie świadectwa współczesnych polskich mistyczek chrześcijańskich* dotyczy dzienników duchowych, zwanych też „mistycznymi”. Zostały w niej przedstawione kluczowe cechy tego typu dzienników, ich osobliwości genologiczne, jak i oryginalne treści zawartego w nich przesłania – konsekwentnie głoszoną i rozwijaną prawdę o Miłosierdziu czy też ukazanie kobiety w perspektywie tzw. „nowego feminizmu”. Dysertacja zmierza więc do wszechstronnej charakterystyki dzienników. Kolejne rozdziały ujawniają istotne ich właściwości. Wnikliwa analiza literaturoznawcza dała podstawy do ustalenia ideowych, duchowych i antropologicznych walorów „mistycznych” dzienników.

Rozprawa składa się z sześciu rozdziałów. W pierwszym ukazana została specyfika dzienników intymnych, zwłaszcza ich związków z pamiętnikiem, autobiografią czy *soliloquium*. W drugim zaprezentowana została analiza strukturalna dzienników mistycznych, obejmująca nie tylko kluczowe literaturoznawcze kategorie badawcze, ale i kwestię wyrażalności samego duchowego doświadczenia. W trzecim rozdziale omówiony został *Dzienniczek* Faustyny Kowalskiej, ze szczególnym uwzględnieniem jego przesłania oraz prawdy o Bożym Miłosierdziu. Czwarty rozdział przybliży zaś *Dziennik* Heleny Majewskiej, jej postawę, relację z Jezusem oraz – nierzadko naznaczoną cierpieniem, wątpliwościami i wewnętrznymi kryzysami – drogę rozwoju duchowego. W piątym rozdziale podjęta została fundamentalna idea dzienników mistycznych – Miłosierdzie. Nawiązujemy tutaj zarówno do jego biblijnych źródeł, jak i współczesnych odniesień i recepcji. Szósty rozdział omawia natomiast przesłanie dzienników mistycznych w kontekście „nowego feminizmu”. Odwołując się m.in. do rozpoznań Jana Pawła II, ukazujemy tu związek „nowego feminizmu” z teologią feministyczną, w tym pojmowaniem ludzkiej cielesności, potrzeby wiary oraz kobiecej mistyki.